

[Ninn-Hansen.]

modsatte, som fremskridtspartiets leder har givet udtryk for, og som er en ren defaultistisk indstilling.

Jeg havde i og for sig ikke ventet, at debatten var taget op her, men efter de bemærkninger, hr. Arentoft har gjort, forventer jeg selvfølgelig, at hr. Glistrup også her i salen vil forsøge at forsvare sit standpunkt. Det er svært ganske vist, det ved vi, men hr. Glistrup har jo gode talegaver, og når det er en partifælle, der er så stærkt forundret over den opfattelse, som også vi andre er, går jeg da ud fra, at vi hører nærmere om, hvorvidt hr. Glistrup overhovedet har et eneste argument tilbage for det mærkværdige standpunkt, han har i forsvarspolitikken.

Poul H. Møller (KrF):

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at takke forsvarsministeren for den saglige redegørelse, vi har fået om det hidtidige opklaringsarbejde. Det er klart, at der er mange aspekter i det, som kaldes for århundredets våbenhandel, og nogle af de aspekter, som måske ikke er draget frem så klart endnu i denne debat, vil jeg gerne have lov til på kristeligt folkepartis vegne at berøre ganske kort.

Jeg vil gerne til indledning sige, at vi i kristeligt folkeparti ikke er spor krigeriske. Vi er derfor også glade for, at vi ikke i vort land har et krigsministerium og en krigsminister, men at vi har et forsvarsministerium med en tilhørende forsvarsminister. Det er altså forsvar, vi taler om.

Så vil jeg sige, at et ord som fædrelandskærlighed har efterhånden fået en nærmest prætentios klang, men vi i kristeligt folkeparti har noget af det endnu, og det håber jeg at der er mange andre i vort land, der har. Vi elsker vort land, ikke bare ved middommertid, men igennem hele året, og det, man holder af, vil man gerne forsvare. Derfor mener vi, at vi naturligvis skal have et forsvar, et effektivt forsvar.

Frihed er det bedste guld, men frihed får man ikke forærende. Frihed er noget, der ofte må betales med en dyr pris, hvad også vi i vor generation smerteligt har måttet erkende.

Vi ønsker ikke en ny 9. april, og vi mener, hvad den verdenspolitiske situation til over-

mål også tilsiger os, at vi må have et effektivt og troværdigt forsvar. Jeg bruger netop ordet troværdigt, idet jeg minder om de forpligtelser, vi naturligt har gennem vort medlemskab af NATO, og jeg tror personlig, at netop denne forsvarsalliance igennem de sidste 25 år har været en væsentlig faktor, en væsentlig årsag til, at det ikke er kommet til alvorligere konfrontationer mellem øst og vest.

Jeg mener, at forsvarsforliget 1973 betød en svækkelse af vort forsvar, og vi skulle meget nødtigt fortsætte ad den vej, så vi ligefrem animerer en eventuel angriber ved et svagt og vagt forsvar. En kæde er som bekendt ikke stærkere end det svageste led.

Vore værn behøver naturligvis udskiftning af materiellet jævnlige, og det må være klart, at forsvarsviljen ikke just skærpes, såfremt vort unge mandskab arbejder med udslidt eller utidssvarende materiel. Jeg ville f. eks. nødig være den jagerpilot, der skulle gå op i en gammel plimsoller mod et angribende fly, der var avanceret, som flyene er i dag, og mit eget fly fuldstændig overlegen på alle punkter.

Nu er det jo sådan, at i hvert fald i kristeligt folkeparti ser vi da meget nødig, at der skulle blive brug for disse jagerbombere. Det er som med en forsikring. De penge, man betaler til en forsikring, vil man faktisk helst ikke have noget ud af. Det er en betryggelse, men man ønsker så vidt muligt ikke at få noget for pengene. Det samme må gælde her, at det er en nødvendig sikring, ikke mindst i en tid, hvor truslen til stadighed står som en mørk sky i horisonten og bevirker, at vi må have et effektivt forsvar.

Nu står så vort flyvevåben foran udskiftning af dette jagermateriel, og jeg synes, man kan sige, at det er held i uheld, at det falder sammen med de andre NATO-allieredes anskaffelse af fly, således at vi ved et samlet indkøb kan få disse fordele, som ganske klart ligger i kvantumrabat m. v. Vi kender det fra supermarkederne, ved storkøb osv., at der er en del fortjeneste at hente hjem på det. Yderligere kan der være tale om, at de lande, der skal levere flyene, hvis de skal leveres, giver forskellige kompensationer i form af medproduktioner til en værdi, som kommer helt op i nærheden af den samlede anskaffelsestotal for disse fly.

Men beslutter vi os til ikke at være med i